

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12369** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197 ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. А. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Св.Т.“339 вх.Б ет.4 ап.46 срещу Решение № ПИ- 408/26.11.2020 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНОМ № С2000022-022-0075816 /03.11.2020г , издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия по изп.дело №[ЕИК] от 2017 г. Жалбоподателката твърди, че ПНОМ е материално незаконосъобразно. Заявява, че не са налице предпоставките по чл. 195 ал.3 от ДОПК за налагане на мярката, защото бил нарушен принципа за съразмерност по чл.6 ДОПК. Сочи се още, че обезпечението е наложено върху несеквестируемо вземане за трудово възнаграждение , тъй като има деца, който издържа. Оспорва наличието на изпълнително основание. Иска се отмяна на Решение № ПИ- 408/26.11.2020 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНОМ № С2000022-022-0075816 /03.11.2020г , издадено от публичен изпълнител при ТД на НАПСофия по изп.дело №[ЕИК] от 2017 г. и присъждане на разноски.

В съд.заседание жалбоподателката се представлява от адв. Т. ,който моли да се отмени обезпечителната мярка наложена с ПНОМ № С2000022-022-0075816 /03.11.2020г по съображенията изложени в жалбата и с оглед събраните доказателства по делото.

Ответникът, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки с п одробни доводи за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В ТД на НАП С. срещу А. А. Л. ЕГН [ЕГН] е образувано изпълнително дело №[ЕИК] от 2017 г. за принудително събиране на публични задължения, установени със съдебен акт на РС-М., за който е бил издаден изпълнителен лист и наказателно постановление на СО, Район С.. На лицето е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С170022-048- 0019743/15.02.2017 г. С Разпореждане с изх. № С180022-105-0213101/18.07.2018 г. по изпълнителното дело са присъединени публични задължения, установени с РА № Р- 22220217004770-091-001/24.04.2018 г. За обезпечаване на задълженията по изпълнителното дело са наложени следните обезпечителни мерки:

- запор върху лек автомобил марка PEUGEOT, модел 206, рама [рег.номер на МПС] VF32АНFХF43217457, двигател № 4252773. година на производство -2003 г., мощност 44 kw, застрахователна стойност 0.00 лв.;

- възбрана върху 1/2 от търговски обект - магазин, К. 68134.2820.2026.7.28, по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в сграда № 7, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2820.2026, предназначение - за търговска дейност; брой нива на обекта: 1, посочена площ 64.26 кв. (шестдесет и четири цяло и двадесет и шест) кв. м.; прилежащи части: 3.7 три цяло и седем десети) % идеални части от общите части на сградата със съответното право на строеж; стар идентификатор: 68134.2820.2026.7.26; 68134.2820.2026.7.27, площ 64.26 кв. м., находящ се [населено място], СО, ж.к. „В.-1“, бл. 519. вх. Б, ет. 1, магазин № 3с граници на същия етаж: 68134.2820.2026.7.25; под обекта- няма; над обекта: 68134.2820.2026.7.2, 68134.2820.2026.7.3, придобит с НА № 82, СХП, дело № 24612/15.09.2009 г., цена на придобиване 45 962.01 лв.;

- възбрана върху поземлен имот, КДИ 1284.2700.1554, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № ПД-18-40/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК; последно изменение със заповед: няма издаден заповед за изменение в КККР. трайно предназначение на имота земеделска, начин на трайно ползване: за друг вид застрояване; категория на земята при неполивни условия: 0, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: 1554, квартал 6б, носители на други вещни права: няма, площ: 539 кв. м., находящ се в [населено място], СО, област С., [улица],сграници:12084.2700.2345,12084.2700.1689.12084.2700.1688,12084.2700.2540, придобит с НА № 54, том CLX1, дело № 45328/2008 г., данъчна оценка: 1908.00 лв.;

- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за сумата от 276 774.32 лв.

Пред директора на ТД на НАП С. е оспорено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С2000-022-0075816/03.11.2020 г,с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Териториалният директор е разгледал жалбата и я е оставил без уважение с решение № ПИ-408/26.11.2020 г.,което е предмет на настоящето оспорване.

От публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършена проверка в информационният масив на Агенцията по вписванията в програмен продукт И., Кадастър и имотен регистър на Р. България относно информация за изповядани и

вписани покулки/продажби па недвижими имоти, замени, дарения и ограничени вещни права с такива от ревизираното лице на територията на Р. България за ревизирания период и е установено, че задълженото лице притежава недвижими имоти. Съгласно изготвена справка относно притежавани банкови сметки е установено, че жалбоподателя притежава банкови сметки в търговски банки в страната. При извършена справка е установено, че г-жа Л. притежава собствено МПС. В хода на съдебното производство, с оглед възражението на жалбоподателката, че задължението на дружеството, чиито бивш управител е била и за което задължение е ангажирана отговорността ѝ по чл.19 от ДОПК е погасено от самото дружество т.е не е налице годно изпълнително основание беше изискана справка от ответника ТД на НАП дали дружеството [фирма] е погасило, независимо на какво основание задълженията, за които е вменена отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19 от ДОПК. Със служебна бележка с изх. № С 210022-181-0057071/18.06.2021 г. издадена на А. Х. е отговорено, че не са погасени задълженията по изпълнително дело на [фирма] / стр.193 от делото /. Съдът споделя доводите на ответника, че отговорността по чл. 19 ДОПК се реализира с ревизионен акт, чиято законосъобразност не може да бъде предмет на анализ в изпълнителното производство т.е не се изследва какви са предпоставките за прилагането на чл. 19 от ДОПК и какъв е размерът на отговорността на ревизираното лице, тези въпроси се установяват в ревизионното производство и оспорват в производството по обжалване на ревизионния акт. Законосъобразността на изпълнителния титул не се изследва и не подлежи на оспорване в изпълнителното и обезпечителното производство, както и в производствата по оспорване на актовете на публичните изпълнители. Ревизионният акт подлежи на изпълнение независимо дали е обжалван. Плащането от страна на отговорните по чл. 19 ДОПК лица ще доведе не само до погасяване на отговорността, установена по реда на чл. 19 ДОПК, но и до погасяване на задължението за данъци и задължителните осигурителни вноски на задълженото лице, в който смисъл са и неоснователни съображенията в жалбата, че задължението би следвало да е погасено от дружеството „Н. 02“ Е..

Постановление № С2000-022-0075816/03.11.2020 г. за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 195, ал. 3 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизитина публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл. 195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в нормата на чл. 198, ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

В конкретния случай, в постановлението, с което е наложено обезпечението, се съдържа изявление за необходимост от налагане на мярката, тъй като без нея събирането на задължението ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Това изявление се потвърждава от преписката, приложена по делото.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взыскател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка представлява едновременно защита и санкция, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Следва обаче да е налице съответствие между същата и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния взыскател без ненужно обременяване на длъжника. Това произтича пряко от основните принципи в административното производство, част от което е и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на §2 от ДР на ДОПК в настоящото производство). Съдържанието на посочения принцип се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. И накрая, в ал. 5 на чл. 6 от АПК е посочено, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Този принцип е намерил отражение и в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В конкретния случай публичният изпълнител не е допуснал нарушаване на това правило. Наложената обезпечителна мярка е до размера на установените публични задължения, които са в особено големи размери, а от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства за наличности по сметките, които съвкупно надхвърлят размера на дълга. Във връзка с изпратените заповорни съобщения са постъпили отговори от [фирма], в където заповорът е наложен, но няма достатъчна наличност и [фирма], където няма авоар по сметките.

Нормата на чл. 170 ал.1 от АПК, приложима на основание § 2 от ДР на ДОПК, изисква от административния орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Съгласно чл. 197 ал.3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са

спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Настоящият съдебен състав приема, че в производството по налагане на обезпечителната мярка са налице изискванията по чл. 195 ал. 2 от ДОПК, защото от приходната администрация са представени доказателства, от които може да бъде направен извод, че без нея събирането на задълженията от длъжника А. Л. ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съдът не споделя аргумента на жалбоподателката за незаконосъобразност на оспорения акт, поради нарушение на принципа за съразмерност. Това нарушение е въведено като такова предвид несъобразяване на обезпечителната нужда за налагане на обезпечението с интересите на длъжника, доколкото не била съобразена стойността на възбраненото и запорирано имущество. Чрез налагане на заповест върху лек автомобил и възбрана на недвижим имот, както и оспорения пред настоящата инстанция заповест върху вземания в банкови институции не е постигнат ефекта на мярката поради липса на средства на длъжника и ниската стойност на запорираното и възбраненото имущество, спрямо които да бъде разпрострян нейния ефект. Видно, както от административната преписка, така и от постановлението и потвърждаващото го решение, Административният орган е изследвал имуществото на жалбоподателката от решението, изложил е мотиви и е направил констатации в тази посока, за да се прецени състоянието на сметките, разполагаемото имущество, годно за обезпечение. Всичко това отнесено към предполагаемия размер на задължението - 276 774.32 лв. в това число главница - 169647.90лв и лихва - 107126.42лв, води до извод, че е спазен принципа заложен в чл.6 от ДОПК. Преобезпечаване би имало, ако стойностите на активите, върху които са наложени обезпечителните мерки надхвърлят размера на обезпечените вземания и разноските по изпълнителното производство, а в настоящия случай дългът е частично обезпечен. При действието на чл. 213, ал. 1, т. 3 от ДОПК не се допуска принудително изпълнение върху сумите по сметки в банки в размер до 250 лв. за всеки член от семейството се явява неоснователно възражението на жалбоподателката за накърнена несеквестрируемост на запорираното имущество.

Като е достигнал до същия извод органа по приходите е постановил едно правилно решение, което следва да бъде потвърдено, а като последица - жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК. На ответника се дължат разноски в минималния такъв в размер на 150 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Св.Т.“339 вх.Б ет.4 ап.46 срещу Решение № ПИ- 408/26.11.2020 г. на териториалния директор на НАП С., с което е потвърдено ПНОМ № С2000022-022-0075816 /03.11.2020г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изп.дело №[ЕИК] от 2017 г. ОСЪЖДА А. А. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Св.Т.“339 вх.Б ет.4 ап.46 да заплати на ТД на НАП С. град сумата от 150 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

